

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Mihai Grigorii xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 29.09.2018-25.03.2020;
2. Instanța de apel: 29.05.2020-08.07.2020;
3. Instanța de recurs: 21.08.2020-15.10.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 martie 2020, cauza fiind examinată în procedură prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Mihai Grigorii a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin.(4) Cod Penal, pentru cumul de infracțiuni, la pedeapsa aplicată s-a adăugat total pedeapsa stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25.11.2019, sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității, amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie 25000 lei.

În temeiul art.87 alin.(1) Cod Penal, pedeapsa sub formă de 100 ore muncă neremunerată, stabilită prin sentința din 25.11.2019, a fost schimbată în 25 zile de închisoare, stabilindu-i definitiv 2 ani 25 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie 25 000 lei.

În baza art.87 alin.(2) Cod penal, pedeapsa cu amendă s-a dispus a fi executată de sine stătător.

A fost încetat procesul penal privind învinuirea lui Mihai Grigorii de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2), lit. d) Cod Penal, pe motivul împăcării părților.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Mihai Grigorii, la data de 07 mai 2018 în jurul orei cuprinse între 14:30 min. și 15:00 min., în timp ce se afla pe xxxxx din municipiul Chișinău, în preajma lacului „Victoria”, având intenția dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a cet. Vaculovschi Dumitru, prin prezentare ca adevărată a faptei mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, exprimată de comportamentul viclean, sub pretextul de a naviga pe internet, a obținut de la ultimul un telefon mobil de model „Xiaomi Redmi note 3 Gold” cu numărul de xxxxx în valoare de 2000 lei, în care era introdusă cartela SIM1 cu nr. xxxxx și cartela SIM2 cu nr. xxxxx după care cu bunul dat a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate o daună considerabilă în mărime de 2000 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, Mihai Grigorii a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, care a produs daune considerabile”.

Tot el, Mihai Grigorii, la data de 18 decembrie 2018 în intervalul de timp de la ora 08:00 min., până la ora 20:40 min., având scopul sustragerii bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, în timp ce se afla în ap. 41 amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești 784, prin spargerea geamului de la ușa odăii, a pătruns în camera de unde pe ascuns a sustras o mașină de cusut de model „Minerva” de culoare albă în valoare de 5000 lei și un multifierbător de model „Marta” de culoare aurie în valoare de 2200 lei, un aparat de cafea de model „Twinky”, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii faptei, cauzându-i părții vătămate cet. Duca Ecaterina, un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 7200 lei.

Astfel, prin acțiunile sale, Mihai Grigorii a comis infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, individualizată prin „furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate - munca neremunerată în folosul comunității sau suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal.

2.1 În motivarea apelului avocatul a invocat că, instanța de fond nu a acordat o eficiență deplină criteriilor generale și speciale de individualizare a pedepsei prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75, 76, 78 Cod penal, numindu-i inculpatului o pedeapsă inequitabilă, disproporțională faptei săvârșite de către acesta, fără a lua în calcul circumstanțele concrete ale cauzei.

Susține că instanța de fond, absolut neîntemeiat nu a stabilit în privința lui Mihai Grigorii, drept circumstanță atenuantă, recunoașterea vinei și căința sinceră a acestuia, circumstanță prevăzută de art. 76 alin.(1) lit. f) Cod penal.

Totodată, a indicat apărarea că, instanța de fond a reținut eronat în privința inculpatului, drept circumstanță agravantă, faptul că acesta „anterior a fost judecat”. Or, circumstanța vizată, constatată de către instanța de fond și prevăzută la art. 77 alin.(1) lit. a) Cod penal, poate fi reținută și are importanță doar în cazul în care persoana anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, împrejurare neincidentă speței, deoarece Mihai Grigorii are antecedente penale nestinse pentru comiterea altor categorii de infracțiuni și anume: cele prevăzute la art. 217 Cod penal.

Mai mult, instanța de fond a ignorat circumstanțele care direct condiționează la individualizarea pedepsei inculpatului: nu a analizat și nu a luat în calcul că inculpatul a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă cu organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în conform art.364/1 Cod de procedură penală, lipsesc date privind caracterizarea negativă a acestuia după comiterea infracțiunii, împrejurare ce denotă că el a pășit pe calea corijării, vârsta tânără a acestuia.

La fel, instanța de fond nu a argumentat nici faptul imposibilității aplicării în privința inculpatului atât a măsurii de pedeapsă solicitată de acesta - munca neremunerată în folosul comunității, cât și a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a formula vreo concluzie referitor la acest aspect.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

Astfel, la caz instanța de apel a constatat că, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Mihai Grigorii în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, precum și baza art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Cu privire la stabilirea pedepsei, instanța de apel a constatat că, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului Mihai Grigorii, a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunii mai puțin grave, de faptul că infracțiunea a fost comisă cu intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior a fost condamnat de mai multe ori, antecedentele penale nefiind stinse.

Având în vedere că, inculpatul Mihai Grigorii, anterior a fost condamnat, instanța de apel a constatat că, cumularea totală al pedepselor stabilite pentru concurs de

infracțiuni, corect și legal a fost stabilită de prima instanță, astfel, fiindu-i numită o pedeapsă definitivă sub formă de 2 ani 25 zile închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 500 unități convenționale ceea ce constituie 25 000 lei.

Instanța de apel a considerat că anume această pedeapsă - privativă de libertate, stabilită de instanța de fond, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

Cu referire la solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, non privativă de libertate, instanța de apel a respins solicitarea dată pe motiv că, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că, anterior, Mihai Grigorii a mai comis mai multe infracțiuni, are antecedentul penal nestins, însă acesta nu a făcut concluzii de rigoare și a comis alte infracțiuni, cu intenție, astfel, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol și a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61 Cod penal.

În cele din urmă, instanța de apel a ajuns la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Mihai Grigorii, v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de 2 ani 25 zile închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată, la data de 10 august 2020, *cu recurs ordinar* de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii, care indicând temeiurile prevăzute la art. 427 alin.1) pct. 6), 10) Cod procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate - munca neremunerată în folosul comunității, fie suspendarea condiționată a executării pedepsei în temeiul prevederilor art. 90 Cod penal.

4.1 În motivarea recursului avocatul a indicat că instanțele ierarhic-inferioare:

- nu au acordat o eficiență deplină criteriilor generale și speciale de individualizare a pedepsei prin prisma prevederilor art. art. 4, 7, 61, 75, 76, 78 Cod penal, numindu-i inculpatului o pedeapsă inequitabilă, disproporționată faptei săvârșite de către acesta, fără a lua în calcul circumstanțele concrete ale cauzei;

- au reținut eronat în privința inculpatului, drept circumstanță agravantă, faptul că acesta „anterior a fost judecat”. Or, circumstanța vizată, și prevăzută la art. 77 alin. (1) lit. a) Cod penal, poate fi reținută și are importanță doar în cazul în care persoana anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, împrejurare ne incidentă speței, deoarece Grigorii Mihai are

antecedente penale nestinse pentru comiterea altor categorii de infracțiuni și anume: cele prevăzute la art. 217 Cod penal;

- au ignorat circumstanțele care direct condiționează individualizarea pedepsei inculpatului: nu au analizat și nu a luat în calcul că Grigorii Mihai a manifestat din start o atitudine sinceră și cooperantă cu organul de urmărire penală, contribuind activ la descoperirea infracțiunii; a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364/1 Cod de procedură penală, că lipsesc date privind caracterizarea negativă a acestuia după comiterea infracțiunii, împrejurare ce denotă că el a pășit pe calea corijării; vârsta tână a acestuia;

- nu au argumentat nici faptul imposibilității aplicării în privința inculpatului atât a măsurii de pedeapsă solicitată de acesta - munca neremunerată în folosul comunității, cât și a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a formula vreo concluzie referitor la acest aspect;

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, instanța de apel menținând sentința instanței de fond în privința lui Mihai Grigorii, în partea stabilirii pedepsei, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i lui Mihai Grigorii, o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele procurorului expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul în recursul ordinar declarat, indică temeiuri de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală.

6.1 Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că, deși recurentul a indicat temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, pentru declararea recursului, din conținutul argumentelor formulate se atestă că recursul nu a fost motivat sub acest aspect, iar criticile aduse se subscriu temeiului de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) al normei precitate, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6.2 Analizând decizia contestată, în raport cu temeiul invocat de recurent prin prisma prevederilor pct. 10 al. 1) art. 427 Code de procedură penală, Colegiului penal constată lipsa cărorva temeiuri de casare, deoarece instanța de apel just a respins apelul declarat de același avocat în latura stabilirii pedepsei inculpatului Mihai Grigorii și a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75-78, 84 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal conchide că, instanța de apel întemeiat a constatat că, prima instanță, la numirea pedepsei inculpatului Mihai Grigorii a ținut cont de faptul că acesta a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală , de gravitatea infracțiunii comise care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de personalitatea acestuia care este anterior condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, inclusiv și de caracterul social periculos al infracțiunii săvârșite de către acesta, iar argumentul apărării în acest sens este nefondat.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanțelor de fond referitor la executarea reală a pedepsei închisorii, deoarece pedeapsa stabilită de prima instanță, este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Instanța de recurs precizează că, față de natura și gravitatea faptelor comise, a circumstanțelor reale privind săvârșirea acestora și a celor personale ale inculpatului, pedeapsa definitivă de 2 ani 25 zile închisoare, cu executarea ei reală, este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la corijarea și reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de faptele comise.

Mai mult, Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei cu închisoarea, instanțele de fond și-au motivat soluția adoptată indicând din care motive au ajuns la concluzia că corijarea și reeducarea inculpatului Mihai Grigorii pentru faptele comise este posibilă doar cu aplicarea pedepsei închisorii reale, astfel că instanțele și-au motivat soluția referitor la iraționalitatea numirii pedepsei inculpatului non privative de libertate. Totodată, la numirea pedepsei instanțele de fond au ținut cont de prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, acesta beneficiind de o reducere cu o treime din limitele de pedeapsă prevăzută de lege.

Prin urmare, afirmația apărării că pedeapsa pentru infracțiunea comisă este prea aspră și că instanța nu a reținut circumstanțele atenuante invocate, precum că Mihai Grigorii a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în condițiile art. 364¹ Cod

de procedură penală, că lipsesc date privind caracterizarea negativă a acestuia după comiterea infracțiunii, împrejurare ce denotă că inculpatul a pășit pe calea corijării, vârsta tânără a acestuia, urmează a fi respinsă. Or, anume aceste circumstanțe au fost luate în calcul la stabilirea pedepsei inculpatului.

Colegiul penal reiterează că, pedeapsa principală precum a fost individualizată de instanța de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art.61 alin.(2) Cod penal - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Lipsit de temei este și afirmația apărării, *precum că instanțele inferioare nu au argumentat nici faptul imposibilității aplicării în privința inculpatului atât a măsurii de pedeapsă munca neremunerată în folosul comunității, cât și a prevederilor art. 90 Cod penal, fără a formula vreo concluzie referitor la acest aspect.* Or, suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare depinde de întrunirea cumulativă a mai multor condiții, expres și limitative prevăzute de lege, care privesc, pe de o parte, pedeapsa aplicată și natura infracțiunii – condiții obiective, iar pe de altă parte, situația și persoana infractorului – condiții subiective.

În cadrul condițiilor suspendării, persoana inculpatului interesează sub raportul pericolozității sale, decurgând, în primul rând, din faptă și din împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, iar în al doilea rând, din persoana infractorului, care trebuie studiată pentru a se putea constata dacă aceasta se poate corecta fără executarea pedepsei.

Colegiul Penal notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod Penal nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. În afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța de fond trebuia să motiveze suplimentar, din care considerente a concluzionat că, nu este rațional ca inculpatul să execute real termenul de pedeapsă stabilit. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este cazul să o acorde.

Mai mult ca atât, instanțele inferioare la stabilirea pedepsei au ținut cont și de faptul că inculpatul anterior fiind condamnat pentru comiterea mai multor infracțiuni, acesta nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării iar în consecință comite alte infracțiuni pentru care corectarea și reeducarea este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate.

La fel, instanțele just au dispus și aplicarea prevederilor art.84 Cod penal, aplicarea pedepsei în cazul unui concurs de infracțiuni.

Prin urmare, Colegiul conchide că, pedeapsa stabilită lui Mihai Grigorii a fost individualizată conform prevederilor legale ce reglementează acest aspect.

Totodată, la caz se constată lipsa circumstanțelor care ar servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Această concluzie este legală, argumentată, bazată pe cumulul de probe, verificate și astfel, Colegiul Penal având în vedere personalitatea inculpatului Mihai Grigorii de a se corecta și reeduca, de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atestă că scopul pedepsei se poate atinge doar cu izolarea acestuia de societate, ceea ce va constitui o pedeapsă echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale prevăzut de art. 61 Cod Penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, recursul ordinar declarat de avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii, fiind vădit neîntemeiat, fapt ce condiționează soluția inadmisibilității acestuia.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Bodean Ina în numele inculpatului Mihai Grigorii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2020, în cauza penală privindu-l pe *Mihai Grigorii xxxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **15 octombrie 2020.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie